

Алла Петренко-Лисак

**«УРБАНАВТИ» Й «УРБАНОЇДИ»:
ДВА ТИПИ МІСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ**

Популярна сьогодні урбаністична теза говорить, що місто – це не місце чи простір, де живуть люди, але це спосіб співіснування людей. За увесь час поступу і становлення урбаністичних студій аналітики, архтектори, суспільствознавці здійснювали спроби зрозуміти хто ж такий мешканець міста, яка його роль в становленні міста і хто перворядний в цій парі – місто чи люди? – місто творить для людей умови формування міської ідентичності, чи люди формують собою простір ідентичностей, які визначають міста? З одного боку, питання філософське, а з другого – досить онтологічне і прикладне.

Соціологічні практики містять досвід та прагнення до узагальнень і побудови типологій. У межах наших розвідок ми здійснили спробу типологізувати стиль та спосіб міського життя в поняттєвому означенні містян як «урбанавтів» та «урбанодів». На перший погляд грайливі означення, насправді, привели нас до цікавих, на нашу думку, і досить теоретико-методологічно перспективних висновків.

Обидва типажі – лише полярні моделі ідентичності містян, й іноді не в їхній владі і силах створити чи переформатувати місто; але саме вони є носіями міської культури та повсякденності.